

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222202129
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6222202129.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcov 1/ A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., 2/ B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XXX, 3/ A. B. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX G. XX, 4/ H. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. XXX, XXX XX E. E., zastúpených Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, IČO: 50 849 883, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovaným 1/ J. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX L. L., 2/ A. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 3/ M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 4/ C. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 5/ C. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 6/ B. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 7/ M. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 8/ B. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, 9/ O. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. E. XX, zastúpených: Advokátska kancelária Peter Ďurica s. r. o., IČO: 55 792 677, so sídlom SNP 711/25, 990 01 Veľký Krtíš, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 533,32 Eur, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. VK-12C/52/2022 – 408 zo dňa 19. 11. 2024, takt

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. VK-12C/52/2022 – 408 zo dňa 19. 11. 2024 potvrdzuje.

II. Žalobcovia 1/ až 4/ sú povinní zaplatiť žalovaným 1/ až 9/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) žalobu žalobcov zamietol (prvý výrok rozsudku) a o trovách rozhodol tak, že žalobcom 1/ až 4/ uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 9/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

1.1 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručanou tamajšiemu súdu dňa 26.09.2022 sa žalobcovia 1/ až 4/ domáhali proti žalovaným 1/ až 9/ vydania bezdôvodného obohatenia za 2 roky v sume 533,32 Eur. Žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v kat. úz. E. E. na LV č. XXX CKN č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6386 m², každý v príslušnom pomere k celku a žalovaní 1/ až 9/ sú vlastníkami bytov nachádzajúcich sa v bytovom dome č. súpisné XX na parc. č. XX/X P. XX/X a spoluvlastníkmi podielu na parc. č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 241 m². Žalobu odôvodnili tým, že žalovaní ako vlastníci bytov v bytovom dome súp. č. XX užívajú aj príslušné pozemky, ktoré susedia s bytovým domom č. XX, a to časť CKN parc. č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 931 m². Žalobcovia žalobu podporili znaleckým posudkom vypracovaným A. J. Q. Q. XX/XXXX na určenie hodnoty nehnuteľností v prípade predaja a doplnením znaleckého posudku pod č. XX/XXXX na určenie výšky nájmu, ktorý výpočet nájmu za 1 m² plochy je v sume 0,286 Eur, čo

znamená, že za užívanú plochu žalovanými predstavuje nájom spolu 266,66 Eur ročne, t.j. za 2 roky 533,32 Eur.

1.2 V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie konštatoval jednotlivé vyjadrenia sporových strán, ich prednesy učinené na pojednávaní, vykonané dokazovanie, závery z neho vyplývajúce a taktiež zistený skutkový stav. Na vec súd aplikoval ustanovenie § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 2, § 23 ods. 1 a 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, tiež ustanovenia § 151o ods. 1 OZ, § 151n ods. 1 OZ a ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a § 101 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že so zreteľom na ustanovenie § 6 ods. 2 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov pre určenie povahy sporného pozemku bolo žiadúce, aby súd zistil, či sporný pozemok patriaci k bytovému domu súp. č. XX bol určený na spoločné užívanie, či od postavenia bytového domu tento slúžil výlučne tomuto bytovému domu a jeho obyvateľom, či sa na spornom pozemku nachádzajú oplotenia, nádvorcia alebo iné objekty a či sa jedná o pozemok, ktorý susedí bezprostredne so zastavanou plochou pod bytovým domom, t.j. s parcelou CKN XX/X o výmere 241 m² a parc. č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 11 m².

1.3 Súd konštatoval, že vo veci bolo zistené, že výstavba bytových domov v obci E. E. prebehla v rokoch 1974 až 1982. Výstavbu realizovalo bývalé R. E. E., pričom sa celkovo postavili X bytové domy – súp. č. XXX - X bytových jednotiek, súp. č. XX - X bytových jednotiek, súp. č. XX - X bytových jednotiek, súp. č. XXX - X bytových jednotiek. Ako prvý bol postavený bytový dom súp. č. XX, ktorý je predmetom sporu. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že po tom, ako bol bytový dom postavený, okolo neho bolo len blato a pozemok nebol upravený. Prístupová cesta do vchodu bola vysypaná štrkom a záhradky sa mali nachádzať na druhej strane cesty, povýše bytového domu súp. č. XXX, kde sú teraz postavené rodinné domy. Obyvatelia bytového domu si však postupne začali v 90. rokoch zriaďovať v zadnej časti za bytovkami záhradky, ktoré ohraničili vnútorným pletivom. V súčasnosti obyvatelia bytového domu súp. č. XX jeho okolie, t.j. časť parcely XX/X o výmere 931 m², zameranej žalobcami, využívajú prevažne na prístup pešo a autami na vchod do bytového domu a do garáží, na parkovanie motorovými vozidlami a v zadnej časti majú vysadený trávnik a ovocné stromy. Záhradky nachádzajúce sa za bytovým domom (o výmere 186 m² v zmysle posledného geometrického zamerania) niektorí obyvatelia bytového domu tiež užívajú, avšak tieto nie sú predmetom sporu.

1.4 Z predloženej archívnej dokumentácie zo Štátneho archívu, pracovisko G. E., ohľadne realizácie výstavby bytových domov súp. č. XX, K.. Q. XXX P. K.. Q. XXX sa súdu nepodarilo dohľadať rozhodnutie, ktorým by bolo v prípade bytového domu súp. č. XX rozhodnuté, aká plocha bola vyčlenená z pôvodnej parcely EN č. XXX/X na zastavanú plochu a aká bola vyčlenená na ďalšie úpravy okolo bytového domu. Súdu je známa len skutočnosť, že bytový dom č. XX je postavený na parc. č. XX/X o výmere 241 m² a parc. č. XX/X o výmere 11 m² a časť parcely XX/X o výmere 931 m² (zameranej žalobcami) tvorí okolie bytového domu. Z rozhodnutia Stredoslovenského krajského národného výboru, odbor poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva v L. L. o odňatí poľnohospodárskej pôdy pre výstavbu 8 b. j. zo dňa 20.09.1979 vyplýva, že z parc. EN XXX/X sa pre výstavu bytového domu súp. č. XXX (tento je v teréne umiestnený ako prvý v smere od obecnej cesty, pričom bol postavený ako tretí v poradí), vyčleňuje 0,0897 ha, z toho pre zastavanú plochu a spevnenú plochu 0,0414 ha a pre parkové úpravy 0,0479 ha. Z rozhodnutia Národného výboru, odbor územného plánovania vo G. E. zo dňa 07.01.1980 vyplýva, že v prípade bytového domu súp. č. XX bude zastavaná plocha 414 m² a celková plocha bude 897 m². Súčasťou rozhodnutia je aj snímka z katastrálnej mapy, na ktorej je znázornená stavba bytového domu s okolitým pozemkom, kde rozmery pozemku sú uvedené 31 x 29 m² = 899 m². Bytový dom súp. č. XX R. postavený na parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorcia o výmere 257 m². Z geometrického zamerania na č. l. 123 vyplýva, že po pravej strane bytového domu sa tiež nachádza zastavaná plocha (parkovisko vyložené panelmi) bez uvedenia m². Z rozhodnutia Národného výboru – odbor územného plánovania vo G. E. zo dňa 30.06.1981 vyplýva, že v prípade bytového domu súp. č. XXX (tento je v teréne umiestnený ako štvrtý od prístupovej obecnej cesty, pričom bol postavený ako posledný) bude zastavaná plocha 320 m² a celková plocha bude 1600 m². Súčasťou rozhodnutia je i snímka z katastrálnej mapy, na ktorej je znázornená stavba bytového domu s okolitým pozemkom, kde rozmery pozemku sú uvedené 43 x 38,6 m² = 1659,80 m². Z projektového náčrtu k bytovému domu súp. č. XXX vyplýva, že po pravej strane bytového domu sa počítalo s vybudovaním parkoviska pre 7 automobilov. Bytový dom súp. č. XXX je postavený na parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorcia o výmere 318 m².

1.5 Na základe uvedeného potom možno uzavrieť, že úmyslom zhotoviteľa stavby bytových domov bolo, aby pri každom bytovom dome okrem plochy určenej na jeho výstavbu bola aj plocha určená na užívanie jeho obyvateľom, či už na parkovanie alebo iné parkové úpravy. V tomto smere súd poukázal i na posledný dobový geometrický plán z roku 1981 č. zákazky XXX-X-XXX-XX-XX na oddelenie parciel

č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, nové hranice boli v prírode označené plotom, že z parcely č. XXX/X boli oddelené parcely XXX/X o výmere 3216 m², parc. č. XXX/X o výmere 253 m² (na ktorej bol postavený bytový dom súp. č. XX), parc. č. XXX/X o výmere 214 m² (na ktorej bol postavený bytový dom súp. č. XX), parc. č. XXX/X o výmere 219 m² (na ktorej bol postavený bytový dom súp. č. XXX), všetko zastavaná plocha a nádvoria spolu o výmere 3902 m². Z uvedeného potom vyplýva, že pre každý z troch bytových domov v tom čase postavených bola okrem zastavanej plochy vyčlenená plocha pre okolie bytových domov v prepočte na každý bytový dom 1072 m² (3216/3=1072 m²). Nevyplýva z polohy pozemku, zo žiadnych listinných dôkazov ani z tvrdení strán sporu, že by kedykoľvek v minulosti bol tento priestor užívaný iným spôsobom, prípadne by existovala okolnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť odlišné účelové využitie pozemku, a to najmä pre verejnosť, teda subjekty od užívateľov bytov. Prevažujúcim účelom bolo vždy využívanie objektu pre obyvateľov bytového domu za účelom bývania. Bytový dom súp. č. XX postavilo JRD pre svojich zamestnancov. Samotné JRD v zadnej časti, kde sa teraz nachádzajú záhradky, spornú parcelu oddelilo od poľa pletivovým plotom s betónovými stĺpkami. Pokiaľ aj boli bezprostredne po výstavbe bytového domu niektorým obyvateľom bytového domu pridelené záhradky na opačnej strane obecnej cesty, kde teraz stoja obytné domy (oproti bytovému domu súp. č. XXX) je zrejmé, že z dôvodu postupného vyčlenenia týchto pozemkov na domovú zástavbu sa potom v 90.-tych rokoch záhradky skoncentrovali za bytovými domami, kde bol na to dostatočný priestor. Jedná sa o vidiecke prostredie, kde pestovanie zeleniny pri bytových domoch bolo bežnou činnosťou obyvateľov. V tom kontexte potom termín príľahlý pozemok podľa § 2 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. považoval súd za správne vykladať s poukazom na okolnosť, že v obciach plochy určené ako príľahlé pozemky boli riešené veľkorysejšie, ako napr. v mestách (viď. rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/173/2020). Pokiaľ v určitých časových obdobiach boli vybudované spevnené plochy, výsadba okrasných drevín, vybudovanie záhradiek, jedná sa o spôsob využitia sporného pozemku obyvateľmi bytového domu, ktorý sa plynutím času menil a bol determinovaný zvyklosťami v tom-ktorom časovom období. Súd tak konštatoval, že časť parcely č. XX/X o výmere 931 m² (resp. 928 m²), ktorá bola zameraná vo vzťahu k okoliu predmetného bytového domu súp. č. XX, má povahu príľahlého pozemku podľa § 2 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. a právny vzťah medzi stranami k spornému pozemku bol založený uvedeným zákonom a bolo k nemu zriadené zákonné vecné bremeno. Uvedená skutočnosť vylučuje záver, že užívanie sporného pozemku žalovanými 1/ až 9/ predstavuje užívanie bez právneho dôvodu.

1.6 Ďalej súd dospel k záveru, že nárok žalobcov nebolo možné posúdiť ako nárok na odplatu za obmedzenie z dôvodu zákonného vecného bremena v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. Predmetné vecné bremeno vzniká in rem a nevzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová a nemá charakter opakovaného plnenia. V súdnom konaní ho môže vlastník úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od účinnosti tohto zákona (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/92/2018, uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/194/2018 zo dňa 26.08.2019). Žalobcovia 1/ až 4/ sa stali vlastníkami predmetného pozemku následne a tento nadobudli zaťažený zákonným vecným bremenom, čím neboli aktívne vecne legitimovaní v spore.

1.7 Záverom sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovanými 1/ až 9/ a uviedol, že všeobecná trojročná doba začala plynúť dňom 01.09.1993 a uplynula dňa 01.09.1996. Žaloba v tomto prípade bola podaná na súd dňa 26.09.2022, t.j. po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Vo veci nebolo relevantné, kedy v skutočnosti žalobcovia 1/ až 4/ nadobudli vlastnícke právo k predmetnému pozemku. V zmysle ustanovenia § 111 OZ, na plynutie premlčacej doby nemá vplyv zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka. Novým vlastníkom nezačala opäť plynúť nová premlčacia doba. S poukazom na uvedené súd žalobu žalobcov 1/ až 4/ v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

1.8 O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/ až 4/, pričom rozsudok súdu prvej inštancie napadli v celom rozsahu, a to z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedli, že v celom konaní poukazovali na tú skutočnosť, že zo žiadnych listinných dôkazov predložených účastníkmi a ani z dokumentácie vyžadanej z archívu nevyplýva rozsah výmery, ako v súčasnej dobe disponujú žalovaní v rámci svojho svojvoľného využívania plochy okolo bytového domu súp. č. XX. Obrana žalovaných spočívala v tom, že sa jedná o pozemky, ktoré spadajú pod tzv. inštitút príľahlého pozemku. Podľa žalobcov dôkazné bremeno v tomto prípade mali uniesť žalovaní a nie žalobcovia.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z technickej správy k bytovému domu 6 b. j. z augusta 1974 a na jej základe dospel k názoru, že takto bol fakticky pozemok užívaný nájomcami bytov a následne

ich vlastníckmi na prístup pešo a autami, vchod do bytového domu, parkovanie áut, oddychovú zónu a postupom času tam boli vytvorené aj oplotené záhradky na pestovanie zeleniny. Pri bytovom dome súp. č. XX boli postavené garáže a prístrešky, čo preukazujú aj predložené fotografie. Žalobcovia však uvádzajú, že rovnako nevyplýva zo žiadnych zadovážených listín, rozhodnutí, prípadne predložených dôkazov, že rozsah, v akom využívajú vlastníci bytov v bytovom dome súp. č. XX v súčasnej dobe časť CKN parc. č. XX/X, je v takom rozsahu, aby na túto výmeru mohol súd aplikovať ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z., týkajúce sa príslušnosti pozemku. Žalovaní nepredložili žiaden dôkaz o oprávnenosti a odôvodnenosti užívania rozsahu plochy v užívaní žalovaných, na ktorú súd aplikoval ustanovenia ohľadne režimu príslušného pozemku. Súd nedostatočne odôvodnil, z akého dôkazu vychádzal, keď ustálil, že plocha, ktorú užívajú žalovaní, je plochou vo výmere pripadajúcu na časť CKN parc. č. XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 931 m². Súd skonštatoval, že v priebehu nejakého časového úseku došlo k vytvoreniu záhrad a výsadbe ovocných stromov, výstavbe garáží a prístreškov, napriek tomu sa s touto argumentáciou nijakým spôsobom nevysporiadal, a to napriek tomu, že sa v konaní preukázalo, že sa v čase výstavby bytových domov, ako aj následne niekoľko rokov potom, tieto úpravy, garáže a prístrešky nenachádzali. Túto skutočnosť potvrdili aj svedkovia, pôvodní obyvatelia bytov v bytovom dome. Rozsah, v akom žalovaní užívajú okolie bytového domu súp. č. XX, je v rozpore so samotným obsahovým vymedzením § 23 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov, kde v zmysle tohto ustanovenia je s vlastníckym právom k bytu nerozlučne spojené spoluvlastníctvo k zastavanému pozemku a k príslušnému pozemku a toto akcesorické spoluvlastníctvo sleduje právny osud bytu. Pre ustálenie pojmu príslušný pozemok je významné zistenie, či ide o pozemok, ktorý bol určený na spoločné užívanie, či mal od postavenia stavby slúžiť výlučne jej a jeho majiteľom (obyvateľom), či sa na ňom nachádzajú nejaké prístrešky, oplotenia a pod. V súdnej veci je preukázané, že individuálnou výstavbou rôznych nelegálnych stavieb, ako boli garáže, altánky, výsadbou stromov jednotlivými nájomcami, vlastníckmi bytov, a to najmä v posledných 10-tich rokoch, došlo k svojvoľnému navýšeniu rozsahu užívania príslušných pozemkov a k nerešpektovaniu § 2 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. žalovanými. Vzhľadom k tomu, že v dobe socializmu nemohli žalobcovia využívať svoje vlastnícke právo k pôvodnej EKN parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 7435 m², nakoľko pôvodne bola táto parcela poľnohospodárskym pozemkom a bola využívaná vtedajším JRD, bolo prirodzené, že jednotliví nájomcovia bytov začali postupom času využívať priestor okolo bytových domov na svoje osobné účely ako parkoviská, parkové úpravy, prístrešky, garáže, záhradky a pod. Tieto skutočnosti vyplynuli aj z obhliadky zrealizovanej na mieste samom, kde sami žalovaní potvrdili, že len postupom času začali zaberat' väčšiu plochu, keď si zakúpili motorové vozidlá a potrebovali parkovacie plochy a následne aj garáže, prípadne prístrešky pre tieto autá. I okolité záhradky začali žalovaní využívať na svoje súkromné účely až potom, nakoľko pôvodné záhradky pridelené k bytom sa nachádzali oproti bytovému domu. Dovtedy bola okolo bytového domu súp. č. XX len zatrávená plocha, prípadne blato, čo potvrdili aj svedkovia. Skutočnosť, že z jednej časti CKN parc. č. XX/X bolo vystavané oplotenie v čase výstavby bytových domov, neznamená fyzické vymedzenie časti príslušného pozemku, ale len skutočnosť, že sa fyzicky odčlenila časť parcely, kde sa realizovala výstavba od časti parcely, kde naďalej prebiehala poľnohospodárska činnosť. V konaní nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodit' účelové využitie pozemku, ako tzv. príslušného pozemku jednotlivými nájomcami bytov v bytovom dome súp. č. XX v rozsahu 931 m². Z listinného dôkazu Potvrdenie obce E. E. zo dňa 12.12.2023 vyplýva, že asfaltový povrch – parkovacie plochy bol zrealizovaný dňa 12.11.2010, tak ako vyplynulo z obhliadky pred týmto časovým úsekom, tam jednotliví vlastníci motorových vozidiel vysypali štrk kvôli lepšiemu parkovaciemu státiu. Jednotlivým domom taktiež neboli pridelené záhradky, okolo bytových domov rástla tráva a neboli tam žiadne oddychové zóny, prípadne úžitkové plochy. Obmedzenie vlastníckeho práva žalobcov v rozsahu, v akom sa realizuje inštitút, tzv. príslušného pozemku žalovanými k dotknutej CKN parc. č. XX/X je v príkrom rozpore s ochranou vlastníckeho práva poskytovaného a garantovaného Ústavou SR žalobcom. V súdnej veci nebol režim príslušného pozemku v konaní preukázaný. Žalovaným pritom prináleží preukázať tvrdenia vo vzťahu k rozsahu režimu užívania príslušného pozemku k domu súp. č. XX vo výmere 931 m², nakoľko podľa názoru žalobcov nebolo v rámci dokazovania dosvedčené, v akom rozsahu žalovaným náleží právo v zmysle § 23 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov. Súd nijakým spôsobom logicky nevysvetlil, ktorý dôkaz preukazuje rozsah oprávnenosti využívať plochu vo výmere 931 m² v rámci režimu príslušného pozemku podľa § 2 ods. 6 Zákona o vlastníctve bytov žalovanými. Taktiež žalobcovia považujú za nesprávny výrok rozsudku o trovách konania, nakoľko súd mal postupovať tak, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa, s prihliadnutím na inštitút dobrých mravov, trovy konania žalovaným priznať nemal. Navrhli preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcov sa po povolení predĺženia lehoty vyjadrili žalovaní 1/ až 9/ prostredníctvom právneho zástupcu. Rozsudok súdu prvej inštancie považovali za vecne správny a odvolanie žalobcov 1/ až 4/ za nedôvodné. Predovšetkým žalovaní zvýraznili, že to boli žalobcovia, ktorí na začiatku sporu sami definovali časť parcely č. XX/X vo výmere 931 m² okolo bytového domu ako príľahlý pozemok. Až potom, ako žalovaní uviedli vo vyjadrení k žalobe z 29.11.2022, že k spornej parcele vzniklo podľa § 23 ods. 5 zák. č. 182/1993 Z.z. vecné bremeno ex lege, žalobcovia predložili argument v podaní zo dňa 16.12.2022, v zmysle ktorého podľa žalobcov je zrejmé, že žalovaní užívajú spornú parcelu nad rozsah definície príľahlého pozemku, a to s poukazom na jeho výmeru. Žalovaní poukázali na geometrický plán č. zákazky XXX/XXXX-XX a poľný nákres pre geometrický plán tohto čísla zákazky pre oddelenie stavebného miesta a následné geometrické plány, ktoré boli oboznámené vykonaným dokazovaním v súdnej veci, z ktorých podľa názoru žalovaných vyplýva, že predmetná sporná parcela CKN č. XX/X vznikla postupne predmetnými geometrickými plánmi len z dôvodu výstavby predmetných bytových domov vrátane súp. č. XX. Existencia spornej parcely CKN XX/X je výlučne spojená s výstavbou a existenciou predmetných bytových domov vrátane súp. č. XX. Pokiaľ by neboli postavené predmetné 4 bytové domy, tak by neexistovala ani parcela CKN č. XX/X. Žalovaní preto uvedenými geometrickými plánmi spoľahlivo vyvrátili uvedené tvrdenie žalobcov, že parcela CKN XX/X v časti výmery 931 m² nie je príľahlým pozemkom. Listinný dôkaz napr. Čestné vyhlásenie B. M. L. svedčí o tom, že v čase, keď sa nasťahoval do E. E., bol vybudovaný smerom k poľu plot, ktorý oddeľoval pole od areálu bytoviek. Obyvatelia predmetných bytoviek vždy užívali a užívajú spornú parcelu len v rozsahu, ako bola vymieraná, oddelená vyššie uvedenými geometrickými plánmi z predmetnej role – ornej pôdy, pôvodná EN parcela XXX/X v súčasnosti CKN XXX/X a len v rozsahu, ako bola sporná parcela oplotená, pretože pri bytových domoch smerom k poľu bol vybudovaný plot, ktorý oddeľoval pole od areálu bytoviek. Bývalé Jednotné roľnícke družstvo odovzdalo právnym predchodcom žalovaných do užívania sporný príľahlý pozemok už vymieraný a oplotený a len v takomto rozsahu ho žalovaní užívajú dodnes. Žalobcovia geometrickým plánom zo dňa 29.06.2020 si dali sami zamerať sporný pozemok CKN parc. č. XX/X, pričom z tejto parcely nedali odčleniť žiadnu časť, o ktorej dnes tvrdia, že nie je príľahlá k predmetným bytovým domom, vrátane súp. č. XX. Žalovaní v rámci konania k nároku a tvrdeniam žalobcom predložili skutkové tvrdenia a dôkazy o tom, že špecifikovaná plocha bola vždy priradená k predmetnému bytovému domu súp. č. XX, s ktorým susedí. Presahovalo dôkaznú povinnosť žalovaných, aby deklarovali inú konkrétnu výmeru príľahlého pozemku. K argumentu žalobcov, že „len postupom času začali žalovaní „zaberat' väčšiu plochu“ žalovaní uviedli, že dokazovaním v konaní nebolo preukázané zväčšovanie, prípadne rozšírenie záberu užívanej plochy obyvateľmi bytového domu oproti stavu, ktorý existoval po výstavbe. Pokiaľ na spornom pozemku v určitých časových obdobiach boli vybudované spevnené plochy, výsadba okrasných rastlín, prístrešky, resp. prenosné garáže, jedná sa o spôsob využitia sporného pozemku obyvateľmi bytového domu, ktorý sa plynutím času menil a bol determinovaný zvyklosťami v tom-ktorom období, ale nešlo o zväčšenie užívanej plochy. Odlišný spôsob využitia nespochybňuje, že sporný pozemok bol vždy priradený k predmetnému bytovému domu, s ktorým susedí, ktorý obyvatelia po celú dobu od výstavby domu užívali. Rozsudok súdu prvej inštancie preto žalovaní považovali za správny a odvolaciemu súdu navrhli, aby tento potvrdil.

4. Vyjadrenie žalovaných 1/ až 9/ bolo doručené žalobcom 1/ až 4/ prostredníctvom právneho zástupcu s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť dňa 11.02.2025.

5. Vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných podané nebolo.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na základe podaného odvolania žalobcov voči rozsudku súdu prvej inštancie, tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a rozhodnutie náležite odôvodnil, keď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadal ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ustanovením § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcov a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne, keď súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu vykonal správne právne posúdenie veci. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

10. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, ako vo výrokovej časti, tak aj v časti odôvodnenia; zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Nad rámec uvedeného k jednotlivým odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné:

12. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v predloženej veci sa jedná o v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie v konkrétnej veci týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 533,32 Eur, ktorý žalobcovia zdôvodnili užívaním parc. CKN č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie žalovanými 1/ - 9/ ako vlastníkmi bytov nachádzajúcich sa v bytovom dome č. XX na parc. č. XX/X P. XX/X v kat. úz. E. E.. V predchádzajúcom priebehu konania súd prvej inštancie rozhodol (v poradí prvým) rozsudkom zo dňa 14. novembra 2023, ktorý bol v dôsledku odvolania žalobcov uznesením Krajského súdu Banskej Bystrici č. k. 14Co/37/2024 - 331 zo dňa 11. júna 2024 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu a so zadaním usmernení, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať a na ktoré otázky je potrebné vykonaným dokazovaním a následným právnym posúdením zodpovedať.

13. Po zrušení a vrátení veci súd prvej inštancie vec prejednal a vykonal i dokazovanie obhliadkou na mieste samom a vylúchom ďalších svedkov. Uvedené dokazovanie vykonané v celej fáze prvoinštančného konania, teda pred vydaním v poradí prvého i v poradí druhého rozsudku, súd vyhodnotil a v poradí druhým rozsudkom žalobu žalobcov opätovne zamietol ako nedôvodnú. Odvolací súd konštatuje, že po zrušení a vrátení veci sa súd prvej inštancie dôsledne riadil usmerneniami odvolacieho súdu a detailne sa zaoberal zodpovedaním tých otázok, ktoré boli pre určenie charakteru pozemku, za užívanie ktorého sa žalobcovia domáhajú peňažného nároku, potrebné zodpovedať. Samotní žalobcovia pri uplatnení žaloby na súd vymedzili predmet konania a vymedzili i výmeru žalovanými užívanej plochy, od ktorej odvodzovali nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, v rozsahu 931 m². Žalovaní 1/ až 9/ v rámci svojej procesnej obrany v konaní pred súdom tvrdili a dokazovali tú skutočnosť, že žalobcami vymedzená plocha spĺňa v celom rozsahu kritériá príslušného pozemku v zmysle § 2 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

14. Po oboznámení sa s obsahom jednotlivých odvolacích námietok uplatnených žalovanými 1/ až 9/ v podanom odvolaní, po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku, ako i celým obsahom predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcov dôvodné nie je a nemožno mu vyhovieť. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobcovia konštatovali, že súd vychádzal z vykonaných dôkazov, predovšetkým z technickej správy, pričom však z tejto nevyplýva, že rozsah, v akom využívajú vlastníci bytov v bytovom dome súp. č. XX časť CKN parc. č. XX/X a že by na celú túto výmeru mohol

súd aplikovať ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. týkajúce sa príľahlosti pozemku, je nutné zvýrazniť, že to boli samotní žalobcovia, ktorí vymedzili predmet sporu, a teda presne geometrickým plánom určili i výmeru, ku ktorej tvrdili užívanie žalovanými bez právneho dôvodu, pričom táto podľa špecifikácie žalobcov predstavuje časť CKN parc. č. XX/X o výmere 931 m², ktorá tvorí okolie bytového domu súp. č. XX. Boli to žalobcovia, ktorí svojou žalobou vymedzili rozsah, ku ktorému neskôr v rámci procesnej obrany žalovaní tvrdili, že v celom rozsahu predstavuje príľahlý pozemok k bytovému domu č. XX, určený na užívanie v súvislosti s bývaním v bytovom dome č. XX. Na odvoláciu argumentáciu žalobcov je potom nutné uviesť, že súd v zmysle zadania žaloby neustaľoval otázku, do akého rozsahu má okolie bytového domu charakter príľahlého pozemku bytového domu so súp. číslom XX, ale musel zistiť a zodpovedať, či práve žalobcami vymedzená plocha o výmere 931 m² má tak, ako v rámci svojej procesnej obrany tvrdia žalovaní, charakter príľahlého pozemku.

15. Podľa ust. § 2 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení do 31. 03. 2024, spoločnými časťami domu a príslušenstvom domu, ktoré sú určené na spoločné užívanie a slúžia výlučne tomuto domu a pritom nie sú stavebnou súčasťou domu sa na účely tohto zákona rozumejú oplotené záhrady a stavby, najmä oplotenia, prístrešky a oplotené nádvoria, ktoré sa nachádzajú na pozemku patriacom k domu (ďalej len „príľahlý pozemok“).

16. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, s vlastníctvom bytu alebo nebytového priestoru v dome je nerozlučne spojené aj spoluvlastníctvo alebo iné spoločné právo k pozemku, na ktorom je dom postavený a k príľahlému pozemku. Ak je vlastníkom domu aj vlastníkom pozemku, musí previesť zmluvou o prevode vlastníctva bytu na vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome aj príslušný spoluvlastnícky podiel na pozemku a na príľahlom pozemku.

17. Podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ak vlastníkom domu nie je vlastníkom pozemku, vzniká k pozemku právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 151n a nasl OZ), ktoré sa zapíše do katastra nehnuteľností.

18. Súd prvej inštancie v konaní dostatočne zistil a tiež zrozumiteľne a presvedčivo v rozhodnutí uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal zistené, že pre výstavbu bytových domov bola od jestvujúceho poľa, na ktorom bola realizovaná poľnohospodárska činnosť, oddelená plocha, ktorá bola vyčlenená a tiež fyzicky oddelená od zvyšnej časti poľa oplotením. V konaní bolo zistené, že z Územného rozhodnutia ONV – odbor výstavby vo G. E. Q. S. – E./ T. XX. G. XXXX vyplýva vymedzenie miesta rozsahu územia pre umiestnenie stavby 6 družstevných bytových domov v katastrálnom území E. E.. Z predloženého Výkazu plôch ku GP č. XXX - XXXX – XX, vytyčovacieho náčrtu pre GP č. zákazy XX- XXXX – XX, listu mapy č. X P. X, Poľného nákresu pre GP č. z. XXX – XXXX – XX a podľa Geometrického plánu číslo zákazy : XXX – XXXX – XX pre kraj Stredoslovenský, okres G. E., obec E. E., št. notárstvo G. E., kat. úz. E. E., List mapy č. X P. X, zamerané dňa 03. 06. 1971, vyplýva, že pre účel výstavby bytových domov bola z pôvodnej parcely EN č. XXX/X (v súčasnosti CKN XXX/X) vytvorená parcela č. XXX/X (v súčasnosti CKN XX/X), ktorá bola určená na výstavbu vo výmere 6 947 m². Výstavba sa realizovala v rokoch 1974 – 1982 a celkovo sa postavili 4 bytové domy – a to súp. č. XX, súp. č. XX, súp. č. XX P. K.. Q. XXX. K bytovému domu č. XX, ktorý je predmetom konania súd ustálil, že samotný bytový dom bol postavený na parc. pôvodne XXX/X i výmere 253 m², v súčasnosti CKN XX/X o výmere 241 m² a CKN XX/X o výmere 11 m².

19. V odseku 33., 34. a 35. súd prvej inštancie podrobne uviedol, že z pôvodnej parc. č. XXX/X boli oddelené parc. č. XXX/X o výmere 3216 m², parc. číslo XXX/X o výmere 253 m², na ktorej bol postavený bytový dom so súp. č. XX, parc. XXX/X o výmere 214 m² (na ktorej bol postavený bytový dom so súp. č. XX) parc. č. XXX/X o výmere 219 m², (na ktorej bol postavený bytový dom č. súp. XXX), pričom všetko zastavaná plocha a nádvoria spolu vo výmere 3902 m². Z uvedeného teda možno konštatovať záver, že pre každý z troch uvedených bytových domov v tom čase postavených, bola okrem plochy zastavanej jednotlivými bytovými domami, určená a vyčlenená plocha pre okolie bytových domov, pre každý z bytových domov o výmere v priemere 1072 m².

20. Časť parcely č. XX/X zameraná žalobcami v tomto konaní predstavuje 931 m² a nachádza sa v okolí bytového domu súp. č. XX. Opätovne je potrebné zvýrazniť, že už v čase začatia a realizovania výstavby počas rokov 1974 – 1982 bola vyššie uvedenými geometrickými plánmi odčlenená plocha nielen na zastavanie jednotlivými bytovými domami, ale mienená i pre obslužné účely obyvateľov bytových

domov, parkovanie, zatrávnenú plochu, umiestnenie odpadových nádob (z dokumentácie vyplýva i tá skutočnosť, že bolo zapracované i umiestnenie „klepáča“ na koberce) a parkové úpravy, teda na bežné užívanie nájomníkov alebo vlastníkov bytov spojené s bývaním v byte bytového domu. Je pravdou, že pôvodne bola plánovaná výstavba šiestich bytových jednotiek, z ktorých sa nakoniec realizovala výstavba len štyroch bytových domov (a to so súp. č. XXX, K.. Q. XX, K.. Q. XX P. K.. Q. XXX), ale ani v dôsledku výstavby menšieho počtu bytových domov, než bolo pôvodne plánované, nedošlo ani k zmene výmery pôvodne vyčlenenej plochy a ani k zmene, resp. posunu hranice oddeľujúcej plochu určenú na výstavbu od ostatného pozemku, na ktorom sa realizovala, či realizuje poľnohospodárska činnosť. O tomto nebol v konaní predložený žiadny dôkaz. V tomto smere sú zásadnými dôkazmi Geometrický plán číslo zákazky XXX – XXXX – XX, územie E. E., C. B. Q. X P. X, zamerané dňa 03. 06. 1971, nové hranice sú značené žel. tyčami; ďalej Poľný nákres pre Geometrický plán číslo zákazky XXX – XXXX- XX – druh zmeny Oddelenie stavebného miesta, Výkaz plôch ku Geometrickému plánu č. XXX – XXXX – XX zo dňa 15. júna 1971, Geometrický plán číslo zákazky XXX – X -XXX- XX – XX na oddelení parciel č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, nové hranice boli v prírode označené plotom, zameran 11. 1980, vyhotovil 11. 1980 – R. L..

21. V konaní bolo preukázané, že pôvodne odčlenená plocha na zastavanie bytovými domami, obslužné účely a užívanie obyvateľmi bytových domov, nebola v žiadnom období od jej určenia a vyčlenenia na výstavbu užívaná iným spôsobom, než v súvislosti s bývaním v bytových domoch a ani inými osobami, či subjektami, než obyvateľmi bytových jednotiek. Od vyčlenenia plochy určenej na výstavbu bytových domov po súčasnosť nedošlo k navýšeniu výmery pôvodne určenej plochy; takto vyčlenená plocha bola obyvateľmi bytoviek len postupne menená čo do vzhľadu a spôsobu využívania pre potreby bývania. Z obsahu predloženého spisu, ako i zo samotného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie i odvolací súd uzatvára, že je zrejmé, že žalobcami označená časť parcely CKN XX/X tvorí súčasť okolia bytového domu súp. č. XX v rámci akéhosi vyčleneného areálu vedľa seba umiestnených štyroch bytových domov, ktorých okolie na seba plynulo nadväzuje bez vymedzenia hraníc napr. oplotením medzi jednotlivými bytovými domami, avšak celá takto vyčlenená plocha okolo štyroch bytových domov je dosiaľ fyzicky oddelená od ostatnej časti určenej na poľnohospodárke účely pôvodne osadeným oplotením, ktoré predstavovalo v teréne hranicu plochy určenej na výstavbu bytových domov. V konaní síce bola preukázaná postupná zmena vzhľadu a charakteru pozemku tvoriaceho okolie bytového domu, avšak uvedené neprebiehala formou rozširovania výmery užíwanej plochy, či formou postupného zaberania a rozširovania rozsahu pôvodne vyčlenenej plochy. Z technickej dokumentácie, ako aj zo svedeckých výpovedí vyplýva, že v okolí bytového domu bola umiestnená i kotolňa, umiestňovalo sa tam uhlie, keď týmto spôsobom bolo zabezpečované vykurovanie v jednotlivých bytových domoch. Taktiež sa na uvedenom nachádza vodovodná šachta. Zo svedeckých výpovedí v konaní vyplynulo, že v čase nasťahovania sa prvých obyvateľov bytov sa vo vyčlenenej časti okolo bytových domov nachádzalo len blato, ale plocha prináležiaca k bytovým domom bola od poľa odčlenená oplotením, neskôr družstvo zabezpečilo prístup k bytovým domom položením panelov (predtým vysypaním štrku). Z uvedeného tak vyplýva, že plocha vyčlenená na výstavbu bytových domov bola mienená, potrebná, ale i počas celého obdobia využívaná na obslužné účely v súvislosti s bývaním v bytových domoch. Pokiaľ si v rámci takto vyčleneného areálu nájomníci a neskôr vlastníci bytov upravili okolie tak, že ho skultúrili zatrávnením, výsadbou stromov, okrasných rastlín, či pestovaním v rámci menších, v rámci „areálu“ vytvorených záhradiek, či políčok, alebo upravili plochu pôvodne mienenú za zastavanie pre potreby parkovania na spevnenej ploche, uvedené možno mať za výkon úprav terénu časti na to vyčleneného pozemku, sledujúci zvýšenie kvality bývania obyvateľov bytových domov. Možno tak prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie zistenému v konaní, že bolo úmyslom zhotoviteľa stavby bytových domov, teda bývalého R. E. E., aby pri každom z bytových domov okrem plochy určenej na jeho výstavbu, bola aj plocha určená pre užívanie jeho obyvateľov, či už na parkovanie alebo iné parkové úpravy.

22. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v skutkovo a právne obdobnej veci, v rozsudku sp. zn. 9Cdo/185/2022 zo dňa 29. 07. 2024 konštatoval nasledovne: „Dovolací súd vychádzajúc z obsahu spisu (skutkových zistení, na ktoré nadväzuje právne posúdenie), dospel k rovnakému záveru ako odvolací súd, s ktorým sa stotožnil a to: „že otázka príľahlých pozemkov a ich výmery bola zjavne upravená už v samotnom územnom rozhodnutí, kde bol priamo definovaný koridor vyčleneného pozemku za účelom zriadenia takýchto záhrad, ako aj hospodárskych stavieb. Práve z tohto dôvodu ustálenie výmery týchto pozemkov nebolo už potrebné ich vymedzenie osobitným geometrickým plánom v súvislosti s uzatvorením zmluvy o prevode vlastníctva bytov. Tieto totiž mali svoje samostatné parcelné čísla a výmeru evidované

v katastri nehnuteľností. Samotná zákonná úprava pri posudzovaní otázky príľahlého pozemku tento nelimituje žiadnou výmerou, ale iba samotným charakterom predstavujúcim jeho príľahlosť k bytovému domu. S poukazom na tieto dôvody dospel odvolací súd k záveru, že nadobudnutím vlastníctva k bytu vzniklo žalovaným aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu k sporným pozemkom ako pozemkom príľahlým“.

23. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k správne záveru o tom, že žalobcami vymedzená plocha o výmere 931 m² predstavujúca okolie bytového domu súp. č. XX spĺňa všetky predpoklady príľahlého pozemku v zmysle ust. § 2 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z.

24. Správne potom súd prvej inštancie záverom i uviedol a vysporiadal sa so vznesenou námietkou premĺčania zo strany žalovaných, keď v odseku 36. a 37. konštatoval i s poukazom na jestvujúcu judikatúru najvyššieho súdu, najmä rozhodnutie R 73/2016, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. je majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné právo sa mohlo prvýkrát vykonať v deň účinnosti zákona č. 182/1993 Z.z., ktorým sa právo vecného bremena zriadilo. Všeobecná trojročná doba tak začala plynúť dňom 01.09.1993 a uplynula dňa 01.09.1996. Žalobcovia uplatnili žalobu na súde dňa 26.09.2022, a teda po uplynutí zákonnej premĺčacej doby. Správne tak súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby žalobcov. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v jeho prvom meritórnom výroku ako vecne správny.

25. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil žalobcom 1/ až 4/ povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 9/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania. Keďže žaloba žalobcov 1/ až 4/ bola zamietnutá v celom rozsahu, procesný úspech v konaní pred súdom prvej inštancie tak v celom rozsahu prináleží žalovaným 1/ až 9/, a preto súd prvej inštancie správne v zmysle § 255 ods. 1 CSP uložil sankciu za neúspech v konaní v podobe povinnosti náhrady trov konania žalovaným 1/ až 9/, žalobcom 1/ až 4/. V podanom odvolaní žalobcovia uviedli, že súd prvej inštancie mal postupovať tak, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa, s prihliadnutím na inštitút dobrých mravov, trovy konania žalovaným priznať nemal. Ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolaní, však žalobcovia neuviedli, v čom vzhľadajú dôvody osobitného zreteľa, ani bližšie nekonkretizovali, v akom zmysle mal konajúci súd „prihliadnuť na dobré mravy“. V tejto časti je odvolacia argumentácia žalobcov týkajúca sa trov prvoinštančného konania nedostatočná. Odvolacím súdom neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny aj v jeho druhom výroku o trovách konania.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, 396 ods. 1 CSP a 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom na podnet žalobcov 1/ až 4/, títo neboli úspešní ani čiastočne a celý procesný úspech v odvolacom konaní prináleží žalovaným 1/ až 9/, ktorí sa k odvolaniu žalobcov i vyjadrili a to prostredníctvom právneho zástupcu, a teda v súvislosti s odvolacím konaním trovy žalovaným preukázateľne vznikli. Odvolací súd tak žalobcom 1/ až 4/ uložil povinnosť náhrady trov konania procesne úspešných žalovaných 1/ až 9/.

27. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).